

A „MURAKOZ“
megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“

Izkuži svaku nedelju

Céna mu je :

Na oćlo leto 4 frt — kr

Na polleta 2 frt — kr

Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke nai se pošiljaju „Uredničtvu Medjmurja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela vu Čakovec.

VEGYESTARTALMU HETILAP | NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. | IZLAZI SVAKU NEDELJU

A muraközi állami iskolai tanítók.

Zalamegye közigazgatási bizottsága Muraköz tanügyi viszonyai iránt meglehetősen viseltetett éveken keresztül. Át volt hatva annak biztos tudatától, hogy a magyar nyelv és hazafias szellem eme, féltékenyen őrzött területén csak úgy verhet mély gyökeret az ott lakó 70 ezer lakos keblében, ha a gyermekek már zsenge korukban szívják be a hazaszeretet éltető legét, megtanulják édes hazai nyelvünket, s így egész magyarok lesznek: mert jól tudjuk azon életigazságot, hogy csak nyelvében él egy nemzet.

E magasztos cél megoldására leghivatottabb az iskola. Rendelkezésünkre állhat ugyanis a magyarosítás terjesztésére bárhányszor bármily hathatós eszköz, ha maga az iskola ellenünk van, ha ott hazafiatlan, nyelvünket nem csak nem értő, de sőt gyűlölő férfiak csepegtetik a kisdédek szívébe a nyelvünk és nemzetiségünk iránti ellenszenvet és gyűlöletet: e sötét gyűlölet utólsors lesz a felszédülőnek az élet zajos tengerén is; mert az első benyomás az egész emberi életre kiszokott hatni.

Érezte ezt maga a közigazgatási bizottság is, azért még 1881. évi október hó 3-án tartott üléséből Molnár Elek, Krób Pál bizottsági tagokat, valamint a perlaki, csáktornyai és nagykanizsai járási szolgabírókból álló bizottságot küldött ki ama megbízatással, hogy a muraközi iskoláknak, különösen az egyházi hatóság részéről folytonos panaszok tárgyát képező állapota s azok viszonyairól személyes tapasztalatuk alapján meggyőződést szerezvén, az észlelt állapotokról tegyenek jelentést.

A kiküldött bizottság nemcsak feladatához képest minden egyes iskolát meglátogatva, az ott tapasztaltak alapján részletes s a muraközi népoktatás állapotát teljesen megvilágító jelentést az 1882. évi november hó 14-én tartott közigazgatási bizottsági ülés elé terjeszté. A jelentésből áthattuk, mily szomorú képet nyújtott akkor Muraköz népoktatási ügye. Éreztük, sőt tudtuk, hogy elhanyagolt ott a népoktatás de hogy oly ázsiai állapot uralkodik, oly hazafiatlan üzemnek lehetők lépten, nyomon: még sejtetni sem mertük volna.

A feltárt hiányokon gyökeresen javítani volt ez időtől fogva a hazafias szellemű közigazgatási bizottság legfőbb feladata. — A bizottság szakelőadójának, a kir. tanfelügyelőnek, a Muraközben állami iskolák felállítására tárgyában tett javaslatait mindenkor a legmelegebb pártolással terjesztette fel a magas miniszteriumhoz, hol a jóakaratu támogatás soha sem hiányzott s így egymás után új- és új állami iskolák lettek felállítva s azokban legnagyobb részt a csáktornyai jó hírnévnek örvendő, hazafias szellemben vezetett képezdéből, szép képzettségű fiatal tanítók lettek alkalmazva.

Jól tudták a kinevezettek, hogy mily magasztos feladat vár rájuk. Nekik nemcsak pusztán tanítaniok kell, hanem Zala-

megye egyik jelentékeny részét képező vidékét meg kell nyerniök a magyarságnak. A mily magasztos, ép oly felette terhes feladat, melynek sikeres megoldása a lelkesüléssel kívül tapintatos eljárást, nagy türelmet, csüggedést nem ismerő kitartást igényel.

Hogy a kinevezettek mint feleltek megterhes, de nemes feladatuknak: annak legfényesebb bizonyítéka, hogy a nép közönye megtört, gyermekeit szívesen küldi az állami iskolába s örömmel csüng a gyermekek előhaladásán, a mit nemcsak az egyes tantárgyakban, de főképp a magyar nyelv elsajátításában tanusítanak. Szóval ők helyüket derekasan betöltik; mindegyik a magyarságnak egy-egy buzgó apostolaként tekinthető.

Sajnos azonban, hogy mikor ők hivatásuk magaslatán állva, messzeható feladatuk megoldásában odaadó buzgalommal járnak el: fizetésük éppen nem áll viszonyban súlyos kötelemeikkel. Ismerve ugyanis a muraközi nép szegénységét, az illető tanítók a rendelkezésükre álló szabad időben mellékkeresetre éppen nem számíthatnak úgy, hogy tisztán az állam által nyert fizetésükre éljenek utalva, melyből becsülettel megél-
niök teljes lehetetlenség

A közel múltban meg is indították a mozgalmat, hogy a magas miniszteriumnál fizetésük javítását kérelmezik.

A múlt hó végén Csáktornyán tartott értekezletükön oly csekély összeggel, évi 100 frttal kérik fizetésüket felebb emeltetni, hogy legkevesebbé sincs kétség az iránt, hogy szerény kérelmük teljesített. Mint hallottuk, az ünnepek alatt küldöttéleg keres-
ték fel az alispán urat, úgy a kir. tanfelügyelő urat, hogy ügyüket a közigazgatási bizottságnál pártolják.

Nem kételkedünk benne, hogy a közigazgatási bizottság, mely éveken keresztül élénk érdeklődéssel kíséri Muraköz tanügyi viszonyait: a legmelegebb pártolással fogja a méltányos kérvényt felterjeszteni a magas miniszteriumhoz, nyomatképpen hang-
súlyozván, hogy a szép lendületnek indult muraközi népoktatás eme kérvénnyel a legszerveesebb összefüggésben áll annyira, hogy ha az illető tanítók helyzetük javítását hiába kérelmezik, úgy a legközelebbi kedvező alkalmat kénytelenek megragadni új és jövedelmezőbb állás elnyerhetése végett; mert a lelkesülést mi sem lohasztja le jobban, mint a mellőzés és nélkülözés s akkor a muraközi állami iskolai tanítói állások csak olyan átmeneti állomások lesznek, honnan kiki mielőbb jobb jövedelmezőbb állásra törekszik. Hogy ez mennyire ártana Muraköz tanügyi viszonyainak, azt felesleges bizonyíthatnunk. Hassunk tehát oda, hogy a jogos igények mielőbb kielégítést nyerjenek! Legyenek ez állások úgy szervezve, hogy tanítóink legjobbjai seregelyenek oda! A kitűzött magasztos cél meggyünk minden egyes lakosának óhajához képest, csak ez uton lesz megoldva! »Zalamegye«

Műkedvelői előadás Csáktornyán.

Mily jól esik az embernek néha napján egy kis színházi előadást hallgatni, mily kedves élvezet ez; ez az egyedüli talán, amiért irigyeljük a nagyvárosi lakók szerencsés helyzetét. Boldog városiak! kik akkor mehetnek el színelőadásra mikor nekik tetszik, míg mi szegény kisvárosiak akkor megyünk, mikor a sors szeszélye idevet egy-egy elárvult színtársaságot. Már jó ideje azonban, hogy eszórakozási nem ből nem volt része Csáktornya város közönségének. Most egyszerre csak az az örömhír kezdett szárnyalni, hogy a kisdédelevő-egylet javára rendeztetik egy műkedvelői előadás.

Készült a fiatalság dicsőre méltó buzgalommal Csiky Gergely „Czifra nyomorúság“ című színművére. Az elszőrnődés minden jelével vette a színmű címét tudomásul a közönség nagy része. Megijedt mindenki a leküzdendő akadályok nagyságától, csak egyedül a derek műkedvelők nem veszítették el bátorságukat, s megküzdöttek az akadályllyal.

Elérkezett lassankint ápril 11-ike is, az előadás napja. Kíváncsian az eredményre, gyűlt össze a közönség a „Hattyu“ nagytermében. Sokan gyászos bukást, mások pedig érdemes eredményt jósoltak. A közönség jó része pedig csak éppen a jótékony cél érdekében ment el meglátogatni az előadást.

De bezzeg megváltoztatta nézetét mindenki a függöny felgördülése után! Már az első jelenetnél kitudt a szorgalom, melyet a nehéz darab betanulására fordítottak. Még színészeknek is dicsőségükre vált volna azon eredmény, mit elérték műkedvelőink. A legnéhezebb szerepet is kifogás talánul adták, pedig ami fő, még alakítani is kellett, amit pedig műkedvelőktől csak nagy ritkán lát az ember.

Legnéhezebb szerep volt Eszter szerepe, melyet Z a k á l C o r n é l k. a. oly meleg érzellemmel, annyi lemondó fájdalommal adott, hogy a szenvedélyek ilyen természetes alakítását csak művésznőtől várhatta volna az ember. Nema egy szemben ott csillogott a köny, melyet nagy-szerűen adott jelenetei által kicsalt a hallgatók szeméből. Különösen hatásos volt Bálnaival (Verbancsics ur) a végjelenet, mely egyszersmind az előadás lénypontját képezte. A naiv Bella, melyet Z a k á l T e r c s i k. a. adott sok galibát okozott féltékenységgel Eszternek és sok zavarra adott okot Mádi Siminek (Boda ur) pajzán, jókedvű megjegyzéseivel, melyet oly természetesen adott, hogy az ember valót látott szeméi előtt s nem színművet.

Kedves jelenség volt Mézesné asszonyság, kit H o r v á t h D e l i n k e k. a. kellemmel és felülmúlhatatlan kedvességgel személyesített. Élénk mozdulatai, fürgő beszédje daczára sem voltunk képesek elhinni, hogy megtudna haragudni a sokat zaklatott Eszterre. Legtöbb baja volt Zegernyei Partheniával, kit P e t e r f y J a n k a k. a. adott. Sodró bácsi (Greskovits ur) meglehet elégedve bájos hitelezőjével, ki annyi kellemmel adta megkeretlennül a prolongációt. Sodróné Zsófia szerepe is igen jó kezekben volt. S z i g e t h y E r z s i k e k. a. ügyes játékaival szépen mutatta be a ház tisztos urnőjét, a magyar háziaszonyt.

Sok derült percet szerzett a közönségnek B e l á n y i T i v a d a r ur, mint Csoma Bálint; jeles humorral előadott diurnyistai nyikordulatai gyakran kacajra ingerlők a szép számú közönséget. Leányai Martha (Wirth Etelka) Olo-
tild (Plichta Irma) Aurelia (Zakál Margit), Juci (Plichta Blanka), Luczi (Baumhak Anna) bátran gratulálhatnak Csoma bácsinak, 1 frt 50 kr. napidíjából több nem telik. A közönség nagy halálal fogadta Mádi József ur ajánlatát s azon tettét, hogy Csoma bácsit elvitte kasznárnak, méltó jutalom józsi jatekáért. Mádi Simon az ellenállhatatlan nagy hős, igen sikerült, szórakozott parlagi gavallér volt, s valóban nagy ügyességgel előadott ügyetlenségei nemcsak Bella k. a. készteté nevetésre, hanem a közönséget is, különben, hogy jól forgolódott, bizonyítja az is, hogy végre elnyeré Bella kezét.

Poprádi Endre elegáns személyét igen sik-
köl személyesítette K o l l a i L a i o s ur, mozdulatait olyan uri nyugalommal, olyan kisa-

bott modorral hajta végre, hogy méltán felkölt-
heti irigységét sok fiatal s öreg dandynek.

Bálmái Gusztáv, a szerelmes férj szerepe
genfényesen oldatott meg V e r b a n e s i c s
N á n d o r ur által. Jelenetei közül legmegin-
dítóbb volt a 3-ik felvonás végjelenete. A bol-
dogtalanság, a fájdalom, harag, felindulás érzel-
meit sikerülten mutatta be. Tarczali Jenőt N o e
F e r e n c z személyesíté, ki a firtli mágus
szerephe igen jól beletalálta magát. Sodró An-
talt a zugolódo irodatisztet G r e s k o v i c s
J á n o s ur adta olyan hűen, hogy az ember
szinte szánalmat érzett iránta szerencsétlen hely-
zete miatt. Murók Márton a jószívű ügyvéd méltó
személyesítőt talált W i s z t n e r H e n r i k
urban, ki nem kimélt semmi áradtságot kliensei-
nek érdekében, s valóban feladatát mind kétféle
módon jól oldta meg. A végrehajtóban láttuk a
kérlelhetlent, ki csak egyedül a becső rideg, hi-
vatalos szavaira figyelt, hogy azokat a lajstromba
bevezesse. Szegény Tóbiás hivataloszlaga még
Csoma ur előtt sem birta a hivatalos tekintélyt
fentartani, hát még akkor 50 esztendőse neje előtt
hogyan tartja fenn.

Az élvezetes estély Belányi Tivadar ur ér-
deme, ki mint rendező fényesen teljesítette köte-
lességét. Fogadja ez uton is köszönetünket! Bizony
a közönség csak hálával fogadná, ha vezetése
alatt egy állandó műkedvelői társaság létesülne.
A sikerült előadás alatt többször felhangzott a
méltán meg érdemelt taps.

Legördült a függöny, de azt hisszük nem
utoljára, van még több nemes czél is, melynek
segélyezésére szükséges ily módon megadóztatni
a közönséget.

Előadás végeztével megkezdett az előre
hirdetett „rögtönzött táncz“ melyet éjféltűn 3
óráig járt a jökedvű fiatalság.

NEMO.

H I R E K.

— A műkedvelői előadás Csáktornyan,
melyről más helyen bővebben is megemléke-
zünk, minden tekintetben kitűnően sikerült.
A közreműködők fáradozását a legnagyobb
siker koronázta. Általában jól játszottak, de
közöttük a főbb szerepeket képviselők oly ki-
tűnően adták szerepeiket, hogy nem csak
Csáktornyan, de bár mely nagyobb város he-
lyen, sőt a fővárosban is élvezetet találha-
tott volna a közönség és sok dicsérni valót
a kritikus. A műkedvelők megmutatták, hogy
a csáktornyai fiatalságnak (a nők közt úgy,
mint a férfiak közt) sok képes tagja van. Ily
gárdával valóban könnyű a rendezőnek dicső-
séget aratni, kinek tapintatos és ügyes, de
fáradtságos vesződségeért a csáktornyai magyar
közönség nagy hálával tartozik. Az előadás
után a fiatalság tánczra perdült, az időseb-
bek pedig a mellék-helyiségekben gyűltek
össze vigadni. Dicséretre méltó, hogy a kö-
zel vidék is figyelemre méltatta a műkedve-
lőket, mert szép számban jelentek meg az

előadáson; több, Horvátországban született s
nevelkedett lelkész is láttunk a közönség
között. Jól esett ezt látni a magyar közön-
ségnek, nem a csupán kiseddóvó miatt, mely-
nek javára rendeztetett az előadás, hanem
különösen a magyarság érdekében. A magyar
műkedvelői előadás Muraközben ugyanis a
jótékonyczón kívül, egyéb tekintetek alá is
esik, nevezetesen: hazafias tekintetek alá. Épen
ez okból fogadják az illetők a szép figye-
lért a magyarság szívélyes köszönetét! Anyagi
tekintetben is sikerült a műkedvelői előadás,
mert a bevételből a csáktornyai kiseddóvónak
116 frt 77 kr. tiszta haszna maradt.

A színelőadás után rögtönzött tánczmulat-
ságnál ott láttuk: Ángyán Kálmánné, Belányi Ti-
vadarné, Boda Imréné (Fehérm.) Bölsz Józsefné,
Fehér Józsefné, Grész Alajosné, Krasovecz Adolfné
Márctius Józsefné, Margitai Józsefné, Ómorovicsai-
Heinrich Sandorné (Fehérm.) Péterffy Mihályné,
Sárosy Lászlóné, Szilágyi Gyuláné, Zakál Hen-
rikné, Ziegler Kálmánné, Ziegler Lajosné urnő-
ket; Boda Carolin (Fehérm.) Buchberger Katinka,
Fehér n ő v é r e k, Gleimann Györgyné, Grész
Edmund, Horváth Delinke, Krasovecz Anna, Lu-
perszbe Linike, Márctius Matild, Péterffy nővé-
rek, Schaller Paula, Szigethy Erzsike, Tkalsics
Linka, Zakál nővérek, Zechmeister nővérek s th.
kisasszonyokat.

— Perlakon járt a mult napokban a
n.-kanizsai kir. törvényszéki helyettes elnök
ur, hogy az ott szervezendő kir. járásbíró-
ság és telekkönyvi hivatal számára alkalmas he-
lyiséget megvizsgálja. Mint halljuk: a perla-
ki városház erre alkalmasnak találtatott s
igy Csáktornyáról még az ősz folyamán átvit-
tetnek Perlakra az iratok. Az alsó-muraközi
nép ezen új bíróság életbeléptetése felett igazán
örülhet.

— Lapunk mult számában „Honestas“
czim alatt megjelent közleményünkre Justitia
nézetét czáfólvó válasz érkezett, melyet la-
punk szűk tere miatt, csak a jövő számban
közölhetünk.

— A Domboruról írják, hogy magyar
szintársulat volt ott a f. hóban, s dicséretes
eredményenyl működött. Az érdeklődés Thalia
papjai iránt oly nagy volt, hogy még a ma-
gyarul nem értő horvát is el-eljött láto-
gatni. Nem elég bizonyítéka ez a muraközi
nép magyar érzelműségének? Kell-e ennél
eklatánsabb példa arra nézve, hogy a szűr
alatt magyar szív dobog?! Adná Isten, hogy
minél többször jönné ily társulat közénk, hogy
szeretett édes hazánk nyelve minél előbb sa-
játjává válnék a már lelkileg magyarrá vált
muraközi népnek!

— A PRIBISZLAVECZI grófi kastélyon leng a zászló.
Festettis Jenő gróf úr ő Méltósága megérkezett Muraközbe,
hogy a tavaszt itt töltse. Nemes tettel kezdte meg itt idő-
zését. Ő Méltósága értesülvén arról, hogy Csáktornyan kised-
dóvó intézet felállítását tervezetik, örömet fejezte ki
ezen üdvös intézet keletkezése fölött és annak céljaira 200
forintot volt szives ajándékozni. Az Isten sokáig éltesse
közöttünk a nemes főurat!

— Lopás. F. hó 8-án Prelosnjak Jó-
zsef máczineczzi lakos a hetivásáron eladván
sertését, a barakk korcsmába tért be, hol
többekkel mulatott, míg végre lerészegedett.
Az ugyanott időző Kresziger György nedelici
lakos felhasználván Prelosnjak ittas állapotát,
belső zsebéből tárczáját, melyben 18 frt kész-
pénz és 60 frtról szóló nyugtatóvány volt, el-
lopta. Mikor Kresingert sikerült elfogni, a
pénz nagyobbbrészét már elmulatatta.

— Tűz. F. hó 12-én Koncovcsakon, szel-
niczai fárában Kontrec Péter háza, gazdasági
épületei és három tehene tűz áldozatává let-
tek. Az illető templomban lévén, semmit sem
sejtve, mise után hazament, a szerencsétlen-
nek elébe szaladtak, s szerencsétlenségét jelen-
tették. Az otthon lévő gazdaasszony midőn a
tűzet látta, elfutott. A kár 500—600 trtra
rug. A tűz oka ismeretlen.

— A nagy-kanizsai „kisednevelő-egye-
sület“ f. évi ápril 26-án, délután 3 órakor
saját helyiségében tartandja X-ik évi köz-
gyűlését.

— 2 fényes esküvő tartatott f. hó
14-én a csáktornyai izr. imaházban. E napon
esküdtek egymásnak örök hűséget: Kardos
Gábor és Loebel Fáni k. a., továbbá: Csa-
kethurner Hermán és Sonnenberg Regina k. a.
Tartós boldogságot kívánunk az új pároknak!

— Assicurazioni Generali. E társaság
legújabbán díj-táblázatot bocsátott közre, mely
szerint az életbiztosítási ágban, egyelőre halál és
elérés esetére azonnali vagy meghatározott ese-
dékséggel szóló vegyes biztosításokra nézve egy
osztályt állított fel, melyben a biztosítottak a nye-
remény nyolczvan százalékat kapják oly módon,
hogy az a biztosításnak 3 évi fennállása után
évenként az igényre jogosultak közt osztatik fel,
a mérlegből netalán eredő veszteséget azonban
kizárólag a társaság viseli. Az Assicurazioni Ge-
nerali, mely mindenkor azon van, hogy a közön-
ség mélytánvos kíváncsalmainak lehető legjobban
megfeleljen, első volt azok közül, melyek az élet-
biztosítás terén igen liberális biztosítási feltételek
életbeléptetése által dicséretre méltó reformokat
hoztak be és ez által, valamint új biztosítási mó-
dosítások létesítése által az életbiztosítás terjesz-
tése körül nagy érdemeket szerzett. A 80 száza-
léknyi nyeresémnyrészesítés oly újítás, mely az
életbiztosítás népszerűsítése érdekében bizonyára
igen czelszerű, annál is inkább, mivel az ezen
társaságnál az 1852-ik év óta az egyszerű halál-
eseti biztosításokra nézve fennálló nyeresémny ré-
szesítési osztály a résztvevőknek 2977 százalé-
nyi átlagos osztalékot fizetett ki.

— Szerkesztői izenet N. L.-nek.
Kivánsága, amint láthatja, azonnal teljesítettett.
A beküldött költemény azt engedti következtetnünk,
hogy ahonnét a „könyörgés“ került ki, ott készül-
het még több hasonló jó dolog is. Azért csak rajta!

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Zibka i raka.

(k r a t k i r a z m i š l j a j.)

Tekom človečjeg života mnogo je po-
čivalištah i postajah, koje svako ima svoje
posebno znamenovanje i važnost. A tko da
nepozna med ovimi mnogimi dve najzna-
meniteše? Jedna se s početkom našega
života počme, te sdrži s nami, dočim nam
druga poslje dovršenog našega cilja zemelj
skoga postane nerazdruživom pajdasicom.
Obedve, akoprem jako različnog, kaj više,
protivnoga cilja imaju, ipak su jedna do
druge jako na blizu, dapače nekakvo rod-
binstvo postoji med njimi. Te dve, za člo-
veka tak znamenite postaje su: zibka i
raka. —

Zibku stolar (tišlar) iz deskah napravi,
a isto tak i raku. Ono drvo, iz kojeg sada
stolar vu tihoj svojoj sobici svakojačke
potrebne stvari nam dela je nekad kinč bilo
vu zelenoj šumi. Bojno, zeleno granje na
daleko je razprostiralo svoje sence, a truden
putnik se je s veseljem žuril pod nje, da
se razhladi od sunčene vrućine uznojeno
čelo i odpočine putne teškoće. Napokon
ovo jako drvo moralo je podleći ostrim
sekiram, steblo se njezino upotrebilo na
deske, koje sada razni meštari na svakojački
način upotrebišu. Pak tko bi mogel, tko bi
se podval reći, da iz jednoga te istoga

drvea vu jednom, te istom hipu, a mrti
vu jednoj te istoj sobici, nebude nastala i
zibka i raka?

Ne je dakle nit nejmenje — moguće,
da na jednom te istom drvu, koje je nekad
bilo najlepši kinč zelene šume, te na kojega
zelenih grančicaj vesele ptičice svoja gnezda
imale i svoje sinčice s veselimi pesmami
prebudivale, a pod sencem trudni putnik
navek sladkoga počinka našel, zraste i zibka
i raka. —

Veselo protuletje doneslo mu je svakog
leta lepu haljinu, friške zelene listje, koje
mu je opet kesno jesen oduzela; dok na-
pokon ne je tvorda i nemilosrdna zima
svojega vekovečnoga mraza na nje zesipala,
jer nekad strahovito drvo, moralo je ili
ljudskoj ruki ili pak nemilosrdnim vihran
podleći, da se više nikada na život ne-
probudi. —

Tak je došla onda na svet zibka i
raka; v obedvojem človek spava; i ovdje, i
onđi mir i počinek stanuje, samo kraj
svega toga s velikom razlikom. Kak sladki
je sen malog detešca vu zibici? Tuga i
potreboča, nevolja i žalost neuznemiruju ga
vu njegovoj maloj posteljici, njegov život
je čist i lep, kak najlepši protuletni den.
A kaj vu raki? Istina vu njoj človek spava i
vu njoj nezna za nikakvu nesreću, nečuti nikak
vu tugu niti nevolju; ali ipak je ov sen čisto drugi

od onoga vu maloj zibici: onđi leži još
nerazvinuta ruža, ovdje pak zrušeno ledeno
truplo; onđi život, — ovdje smrt.

Zibka i raka; vu nijednu svojom moč-
jom neidemo, nego nas vu svaku ruke
drugih poslažeju. Kak smo slabi i nemoćni
svi bili, kano mala deca, kada nas je brižna
ruka milih, kad nam je detinske želje samo
ljubav majčina mogla izpuniti, te se samo
na njezine mile reči nasme ilita naša lica;
jeli, da smo onda samo na njezinih grudih
našli pravog vugodnog počinka, to samo
onda smo umireni bili, kad nas je njezina
brižna ruka položila vu posteljicu, te su nas
samo njezine mile reči i sladki poljubci mogli
uspavati?! Koliko je drugo stanje poslje
ledenoga smrtnoga znoja! Lice i telo izgubi
sve ruže svoje; bleđoča, nemoć i ukočenost
zameni se s životom; a pokedob neje nam
moguće, da iz svoje moći stupimo vu veko-
večnu nam postelju, premorani smo pomoć
drugih upotrebiti, a najvišeputa onih, koji su
nam najmileši bili, mile nam rodbine.

Zibka i raka — obedvoje si vrelo su-
zah; tko od nas ne pozna suze radostnice,
koje se na očih otca i majke zpojavišu, kad
vidiju smešeće svoje dete vu maloj zibici?
Ali tko, da zajedno nepozna i suze tuge i
žalosti, koje oblevaju oči zahvalnoga deteta,
kad vidi vu raki ležati one, koji su mu sve

